

Joke Rodenhuis woont met man Fred Ritsema en kinderen Robin (14), Meagan (10) en Austin (6) in Lakin in de Amerikaanse staat Kansas. Daar hebben ze een bedrijf met 3200 melkkoelen en 2800 stuks jongvee. Bij het bedrijf hoort 1300 hectare bouwland en hooiland, Lakin Hay Inc.

Niet alleen onze president Obama levert aan macht in op het wereldpodium. We zien binnen onze eigen industrie ook duidelijk dat wij achterblijven.

De prijs voor melk in de VS is veel te laag als je kijkt naar vraag en aanbod in de wereld. Ook al groeit de export in de VS (+23 procent tot en met augustus), de stijging in waarde voor melkpoeder, kaas en boter op de wereldmarkt bereikt de Amerikaanse melkveehouders niet zoals melkveehouders in Europa en vooral Nieuw-Zeeland.

Waar blijft het geld liggen, wie steekt het wél in zijn zak? We zijn niet tevreden over de melkcoöperaties. Zijn de melkveehouders de dupe van jarenlang onderling geruzie tussen de coöperaties en zijn de melkverwerkers de lachende derde? Wij hebben niet de handen ineen kunnen slaan om als industrie een leidende rol te spelen op de wereldmarkt. Enige frustratie voelen

Waar blijft het geld?

we dus wel als we kijken naar de prijs voor melk elders in de wereld, maar we klagen niet te veel. We kunnen voor de huidige prijs prima melk produceren, de verwachtingen voor de komende maanden zijn goed en de voerkosten zakken gestaag.

Het oogstseizoen duurde lang. De zomer begon laat en we hebben nog nauwelijks vorst gehad. Er viel in de zomer regelmatig een regenbui zodat dit groeiseizoen voor ons een stuk beter was dan vorig jaar. Niet genoeg regenval om uit de officiële droogteperiode te komen, maar we konden toch vijf keer een snee luzerne van het land halen. De maïsogst was goed genoeg om

de sleufslu te vullen. Hootprijzen zakken momenteel hard. Alles wat we twee maanden geleden kochten, is nu een duurkoop.

OPFOK

Op zo'n moment komen alle voerkosten weer onder de loep. En de kosten bij de opfokbedrijven van ons jongvee. De gehele jongvee-opfok hebben we uitbesteed. Alle kalveren gaan naar een opfokbedrijf tot ze vijf maanden oud zijn. Hier zijn ze de eerste zes weken aan de fles. Fred bepaalt of we stierkalveren in eigendom houden of direct verkopen, afhankelijk van marktprijzen.

Op het moment hebben we meer dan

Op de wintertarwe graast een groep vaarskalveren.

Foto: Joke Rodenhuis

zevenhonderd oudere stierkalveren in eigendom, terwijl we de nuchtere stierkalveren direct verkopen. De vaarskalveren gaan na vijf maanden naar twee verschillende opfokkers. Om de drie weken is er een groep van tachtig vaarskalveren klaar. De ene keer gaat de groep naar een opfokker, waar de koelen grazen, de andere keer naar een opfokker in de buurt. Met veertien maanden worden ze daar geïnsemineerd en twee tot drie maanden voor het afkalven komen ze terug naar de dairy.

Nu de voerprijzen dalen, moeten de kosten voor de opfok ook lager kunnen. Een opfokker kon zijn prijzen met 15 procent verlagen. Het opfokbedrijf in de buurt zit vast aan voercontracten die nu te hoog zijn. Onderhandelingen over kostenverlaging verlopen stroef. Dat kan betekenen dat we in de toekomst alle vaarzen naar de andere opfokker, of met een andere locatie hier in de buurt in zee gaan. Op dit moment hebben we 300 hectare moole wintertarwe en laten we eerst maar eens 180 vaarskalveren op eigen land grazen.

We kijken met argusogen naar wat zich afspeelt bij de overheid én binnen onze industrie. Wij blijven streven naar het zo goed mogelijk doen van de zaken waarover we wél de volle controle hebben.

JOKE RODENHUIS

WWW.LAKINDAIRY.COM